

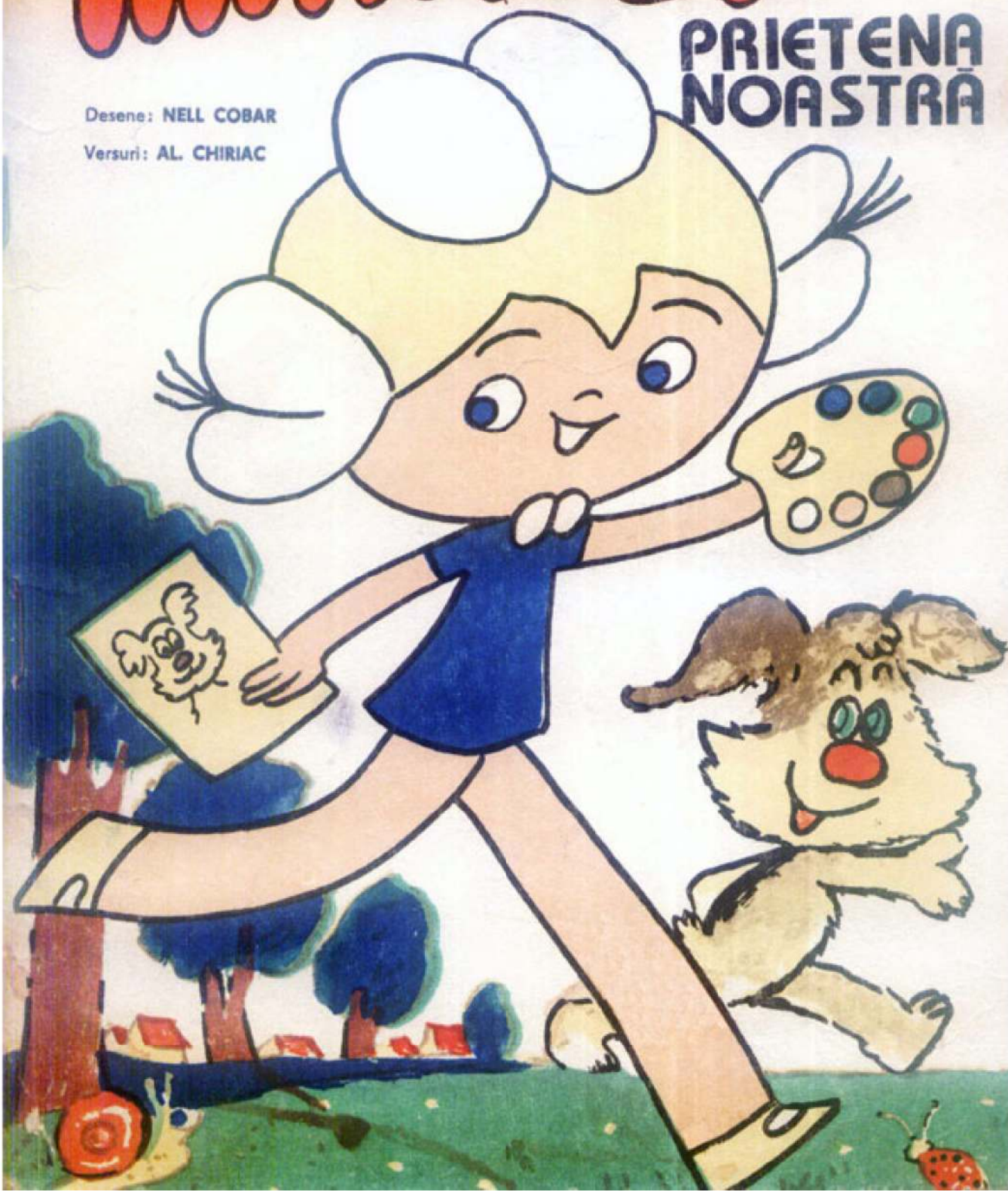
MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
INSTITUTUL DE IGIENĂ ȘI SĂNĂTATE PUBLICĂ

MIHAELA

PRIETENA
NOASTRĂ

Desene: NELL COBAR

Versuri: AL. CHIRIAC

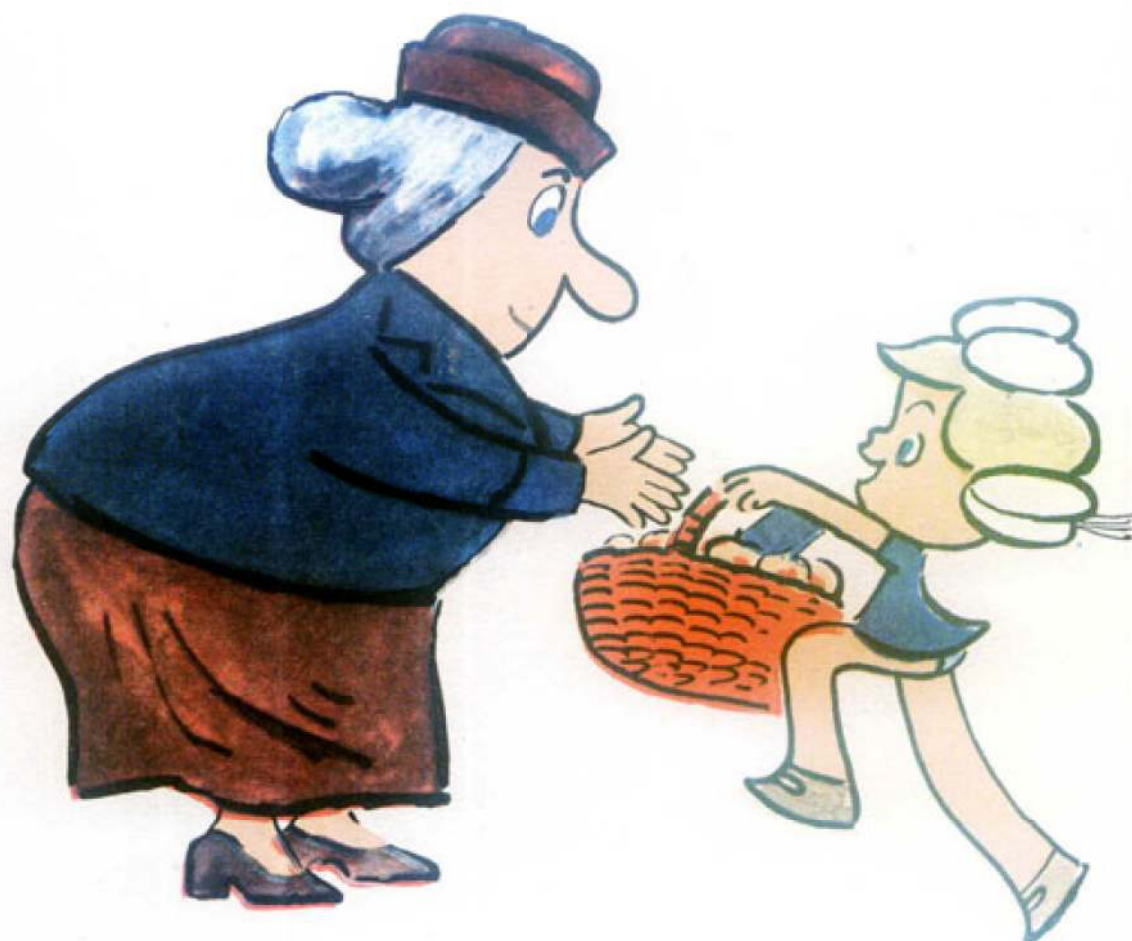
Cine n-o cunoaște oare?
Este Mihaela, care
Seara, la televizor
Vă urează „Somn ușor!”
Iar acum, tot așa,
A venit pentru că vrea
Să vă povestească-ndată
O-ntîmplare desenată
Cu Costel, colegul său,
Care-a fost băiat cam rău.
Vreți să știți cum s-a schimbat
Zvăpăiatul de băiat?
Veți afla totul din carte,
Să citiți, doar, mai departe....

Toți copiii, de la clasă
Și mai mari și mititei
Pleacă-n grupuri mici acasă:
Mihaela-i printre ei...
Doar Costel, n-are habar
Bate mingea pe trotuar,
Și pe stradă o tot bate,
Șuturi pe nerăsuflete,
Parc-ar fi pe stadion
Cu asfalt, nu cu gazon.

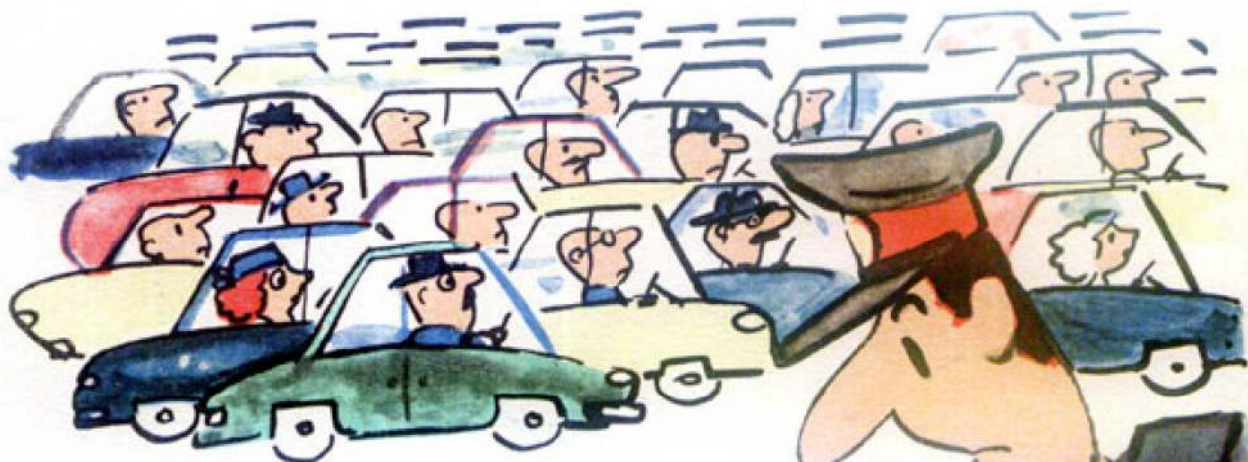

Cu un șut smulge din mână
Coșul dus de o bătrână.
Totu-i jos, împrăștiat,
De zburdalnicul băiat.
Mihaela săritoare,
Cum o știe fiecare,
Strânge-n coșul pîntecos
Alimentele de jos.

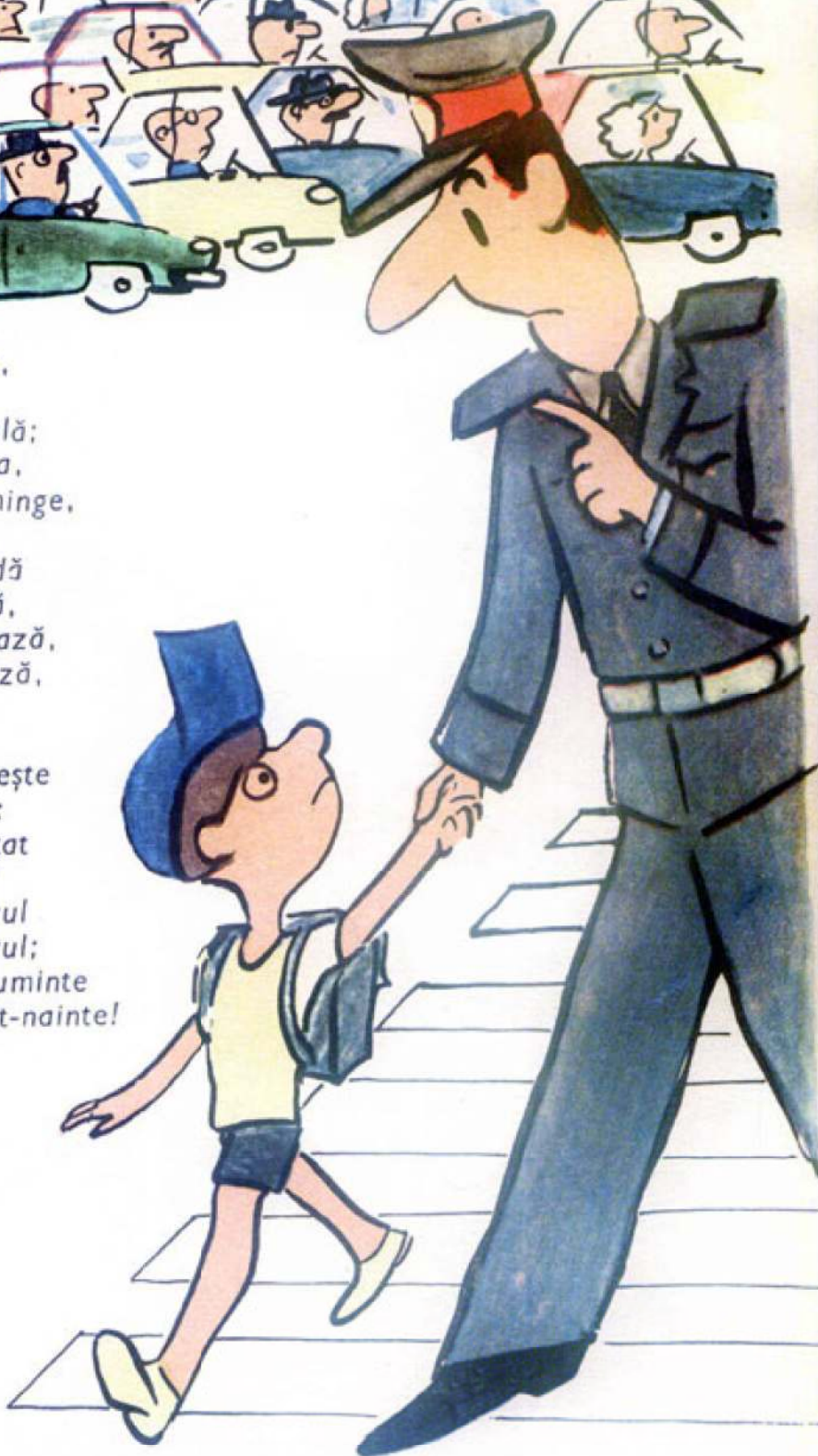

Dar Costel nu-i ia în seamă
Bate mingea fără teamă,
Și-o trimite cu efect
Unui mops, în bot, direct.
„Nas turtit” primind ploconul
A-nșfăcat în dinți balonul!
Să vedem, băiete, poți
Mingea dintre fălci s-o scoți?
Cum ataci? Pe sus? Pe jos?
Că portarul e „colțos”.

Costel e mereu grăbit,
Parcă n-ar fi necăjit
C-a luat un 3 la școală;
Fuge-ntr-una, alandala,
El tot zburda, fără minge,
Trecătorii îi împinge,
Sare peste-o balustradă
Avântându-se pe stradă,
Și „pe roșu” traversează,
Frâne de mașini oftează,
Pînă-i taie tot elanul
Fluierînd, milițianul.
Pîn-la „zebră” îl poștește
Și îi spune părintește:
— Tu încă n-ai învățat
Să circuli disciplinat?
Traversezi, cu binișorul
Cînd e verde semaforul;
Dacă-i roșu — stai cuminte
Nici un pas mai mult-nainte!

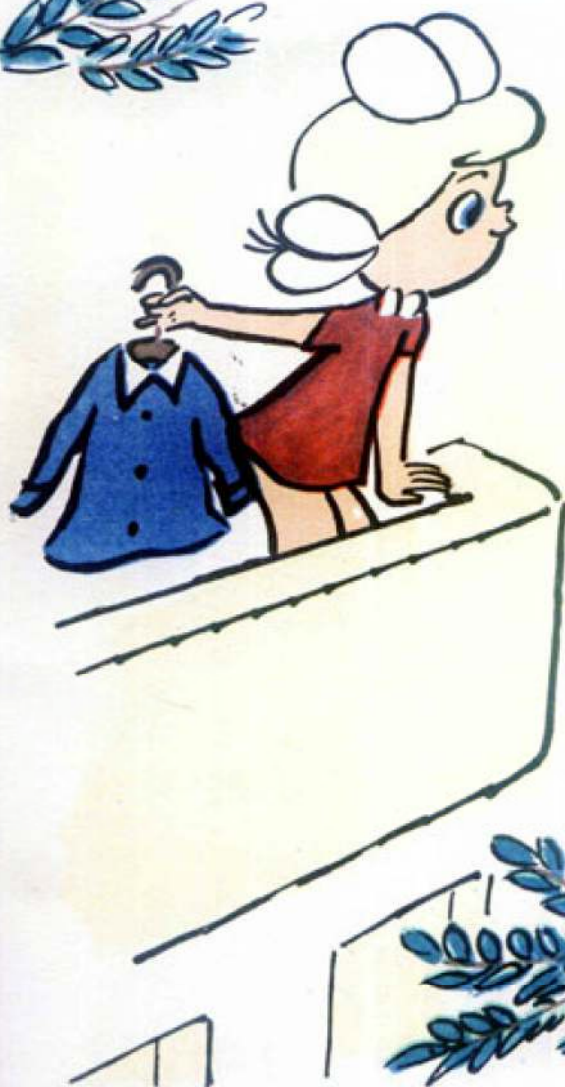

Dar băiatul nu se lasă
Pe străzi fuge pîn-acasă!
Urcă scara dintr-odată
Cu viteză de săgeată.

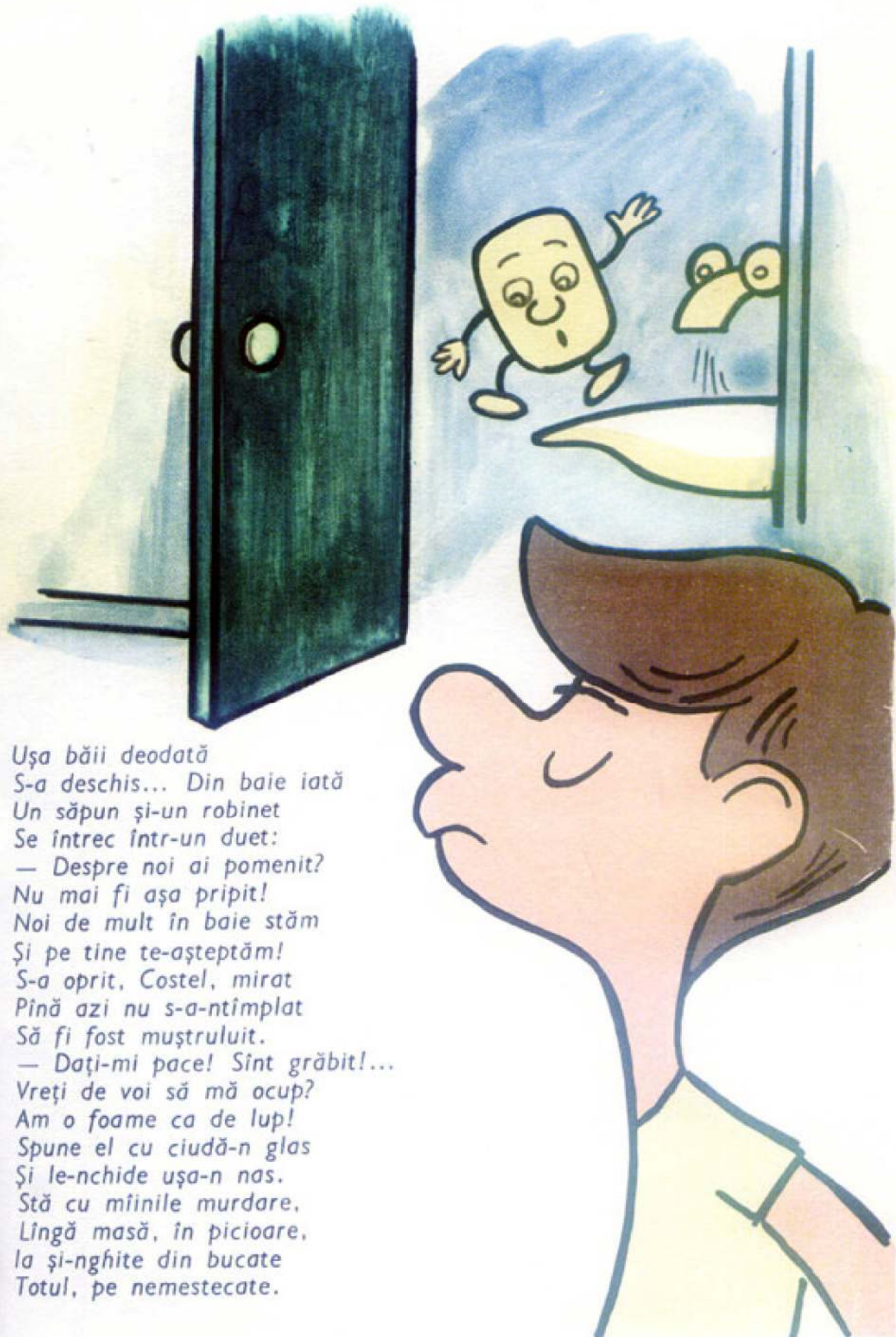
Intră, val-vîrtej, Costel
Drept în cameră la el...
Trage-un șut, ghiozdanul zboară
Pînă dincolo-n cămară;
Aruncate cărțile
Zboară-n toate părțile;
Un alt șut, mai năzdrăvan
Haina urcă spre tavan;
Două șuturi fac să zboare
Și pantofii din picioare.

lată-l ca un avion
Vijelie, pe balcon.
În afară se apleacă:
— Mihaela, hai la joacă!
— Eu întâi mă odihnesc
Altfel cum vrei să mai cresc?
— Ei, atunci te las cu bine
Și te-am salutat!... pe mâine.

Vrea să iasă dar ezită,
 Vede masa pregătită,
 Foamea îi dă ghes, nu-l lasă...
 Se apropie de masă:
 „Să mănînc, rapid, ceva!”
 Dar zburdînd, fără să vrea
 Duce mîinile în faţă
 Şi se-ntreabă uluit:
 „Le-am spălat azi dimineaţă
 Sau am fost iarăşi... grăbit?”

Ușa băii deodată
S-a deschis... Din baie iată
Un săpun și-un robinet
Se întrec într-un duet:
— Despre noi ai pomenit?
Nu mai fi așa pripit!
Noi de mult în baie stăm
Și pe tine te-așteptăm!
S-a oprit, Costel, mirat
Până azi nu s-a-ntîmplat
Să fi fost muștruluit.
— Dați-mi pace! Sint grăbit!...
Vreți de voi să mă ocup?
Am o foame ca de lup!
Spune el cu ciudă-n glas
Și le-nchide ușa-n nas.
Stă cu mâinile murdare,
Lîngă masă, în picioare,
la și-nghite din bucate
Totul, pe nemestecate.

Val-vîrtej cu gura plină,
În viteză de mașină,
Fuge, ce să mai aștepte,
Coborînd cîte trei trepte.
Mereu pe nerăsuflăte
Bate mingea și-o tot bate...

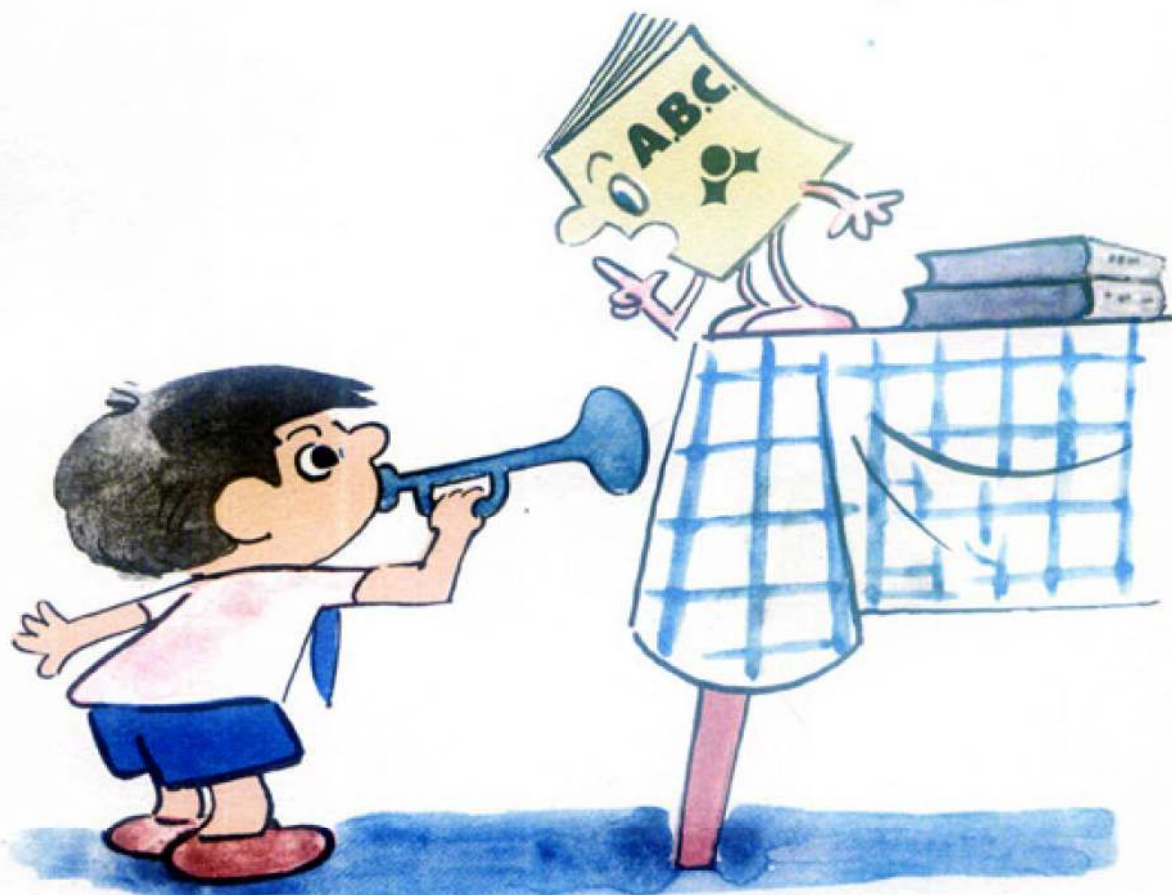
Mihaela, zîmbitoare,
Udă, cu o stropitoare,
Florile de lângă bloc
Că sub soarele de foc
Sînt întreaga vară, toate
Tare, tare, însetate.

N-au ieșit afară încă
 Toți copiii din vecini;
 Unii-n liniște adîncă
 Dorm în patul lor senini;
 Iar în vise, cei mai mici,
 Se văd oameni, mari, voinici;
 Alții-așază, prin albume,
 Timbre din întreaga lume.
 Doruleț, de la parter,
 Se și crede inginer:
 Dintr-un joc mecanic face
 Semafoare, șine, ace,
 Și montează, muncă grea,
 Chiar o automacara.
 În șezlongul din balcon
 O fetiță c-un creion
 Colorează-atent un tren
 Pe o coală de desen.

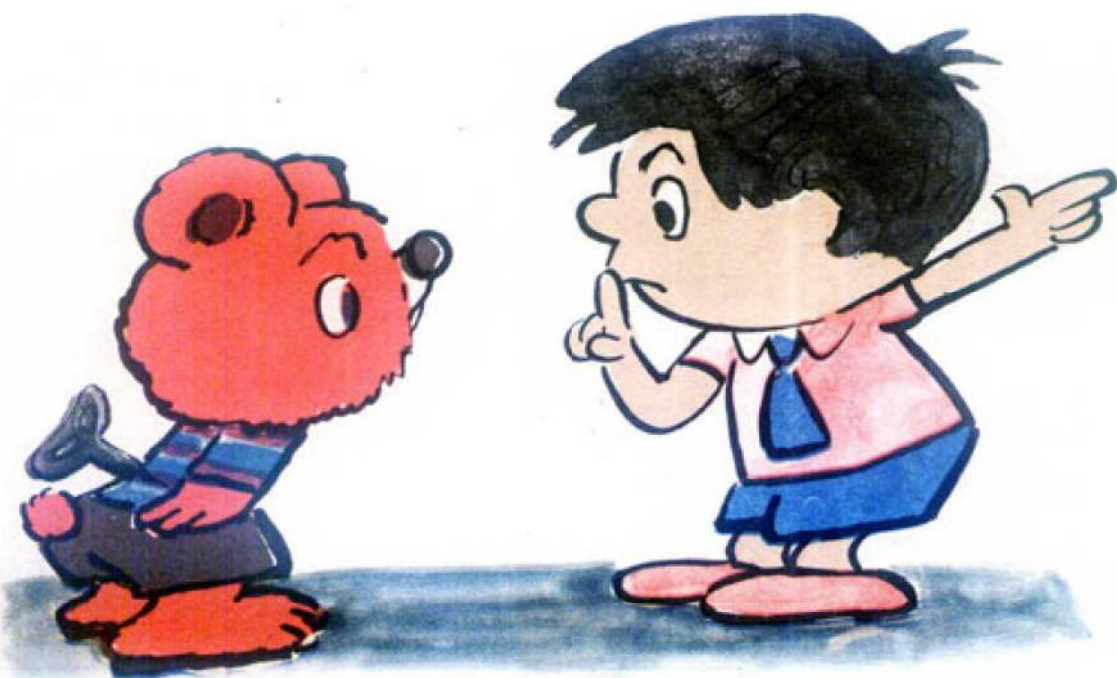
Pe la patru, dup-amiază
Mihaela-și aranjează
Cărțile, ca de-obicei,
Pentru lecțiile ei.
Dar pe cînd muncea cu spor
Iată-l, vine Petrișor
În trompetă suflînd tare,
Tropăind și din picioare...
Dar o carte se ridică
Și îi spune cu blîndețe:
Lasă zgomotul Petrică
Sora ta vrea să învețe!

Petrișor, deși e mic
A-nțeles, tace chitic...
Face însă gălăgie
Ursulețul-jucărie.
Băiatul, încetișor
la pe ursuleț la zor:

— Tu nu vezi că sora mea
Are o problemă grea?
Stai cuminte, doar nu vrei
Să ia mîine nota 3!
Și din odaie ies tiptil
Un ursuleț și un copil.

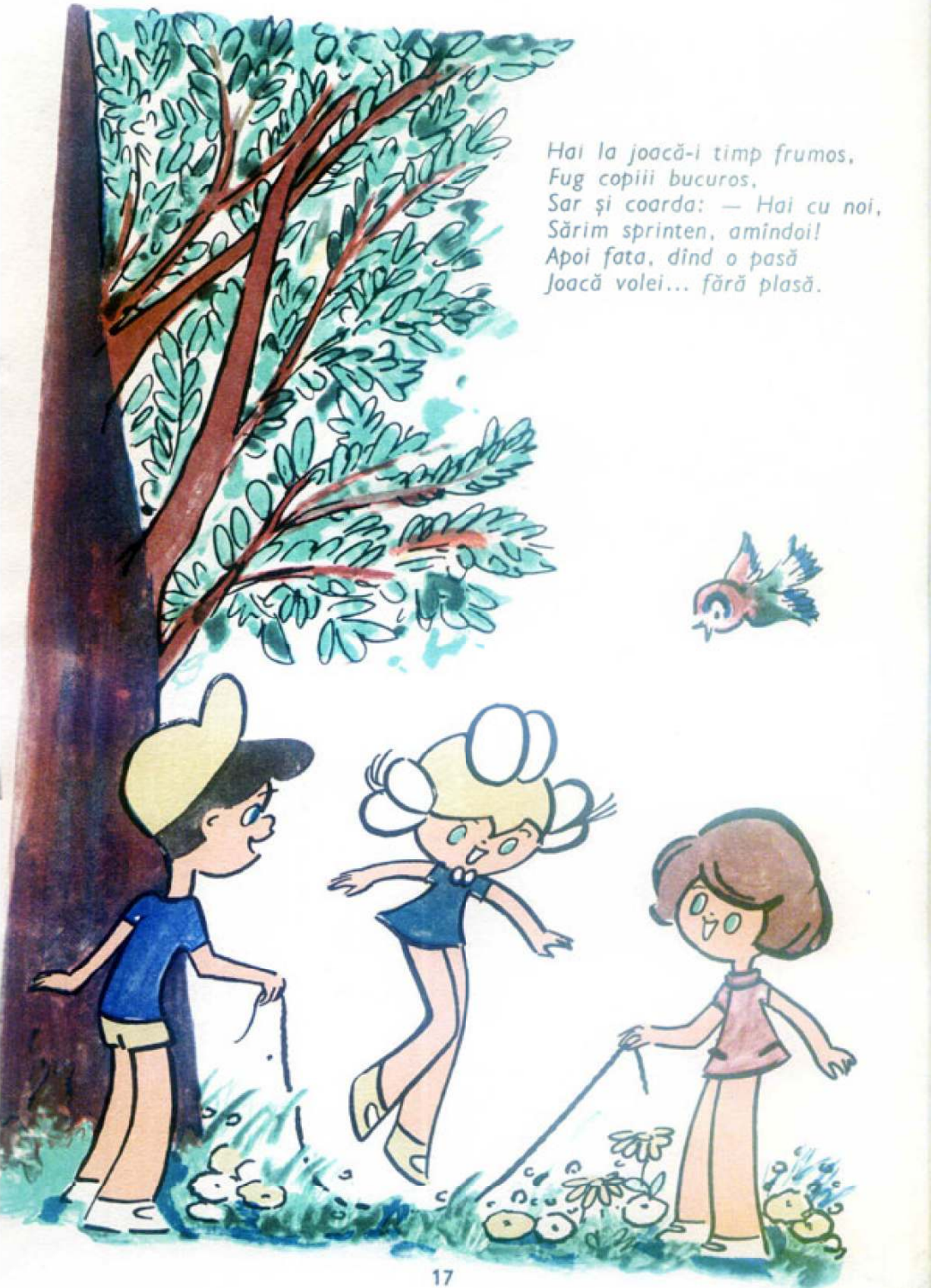
Mihaela controlează
Pe orar, ce mai urmează;
Gîndind: „N-a prea fost ușor,
Totuși am lucrat cu spor;
Dintre lecțiile mele
Le-am făcut pe cele grele,
Acum, nu mai am probleme
Pot să trec la alte teme”.

Mama-n prag, la cinci, apare:
 — Ia, fetișo, o gustare —
 Fructe ți-am adus, tartine...
 Dar cum merge munca, bine?
 — Bine. Doar dacă ai vreme
 Fă-mi controlul la probleme;
 Chiar dacă nu-mi este frică
 Înc-o probă, știu, nu strică!
 Face lecțiile fata...
 Pîn-la șase — totu-i gata.
 ...Acum, strînge de pe masă.
 Face ordine în casă:
 În ghiozdan — ce-i necesar,
 Restu-n scrin și în sertar.

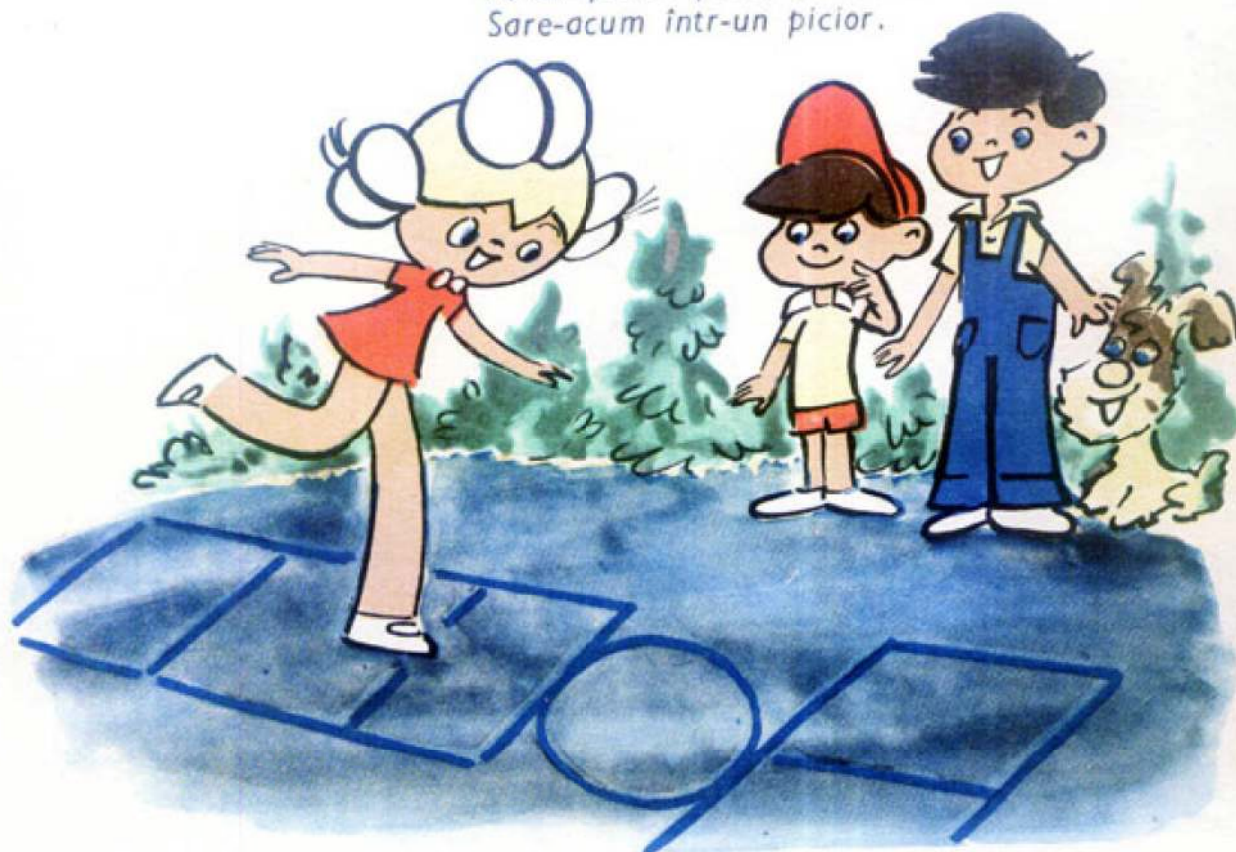

A colorful illustration of three children playing in a grassy area under a large tree. On the left, a boy with dark hair wearing a yellow cap and a blue t-shirt is looking towards the other two children. In the center, a girl with blonde hair in pigtails, wearing a blue dress, is jumping or running. On the right, a girl with brown hair wearing a pink shirt and orange pants is holding a long stick, possibly a jump rope. A small, colorful bird is flying in the sky above them. The tree has a thick brown trunk and green leaves.

Hai la joacă-i timp frumos,
Fug copiii bucuroși,
Sar și coarda: — Hai cu noi,
Sărim sprinten, amândoi!
Apoi fata, dînd o pasă
Joacă volei... fără plasă.

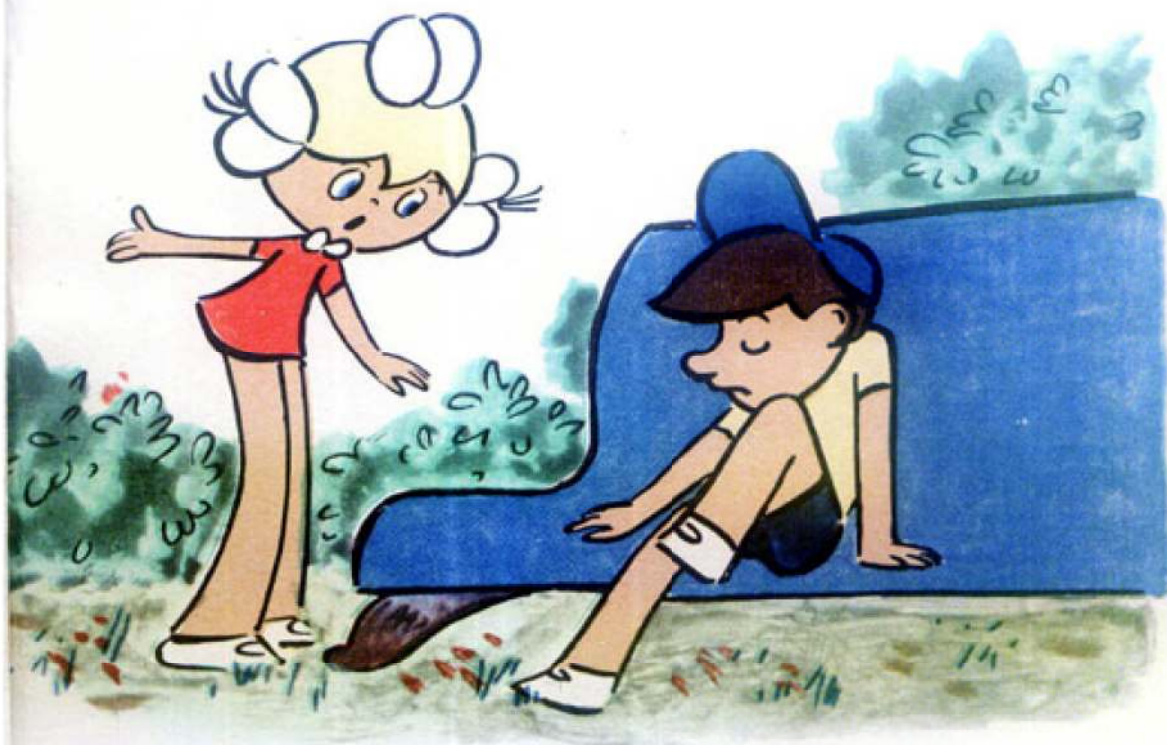

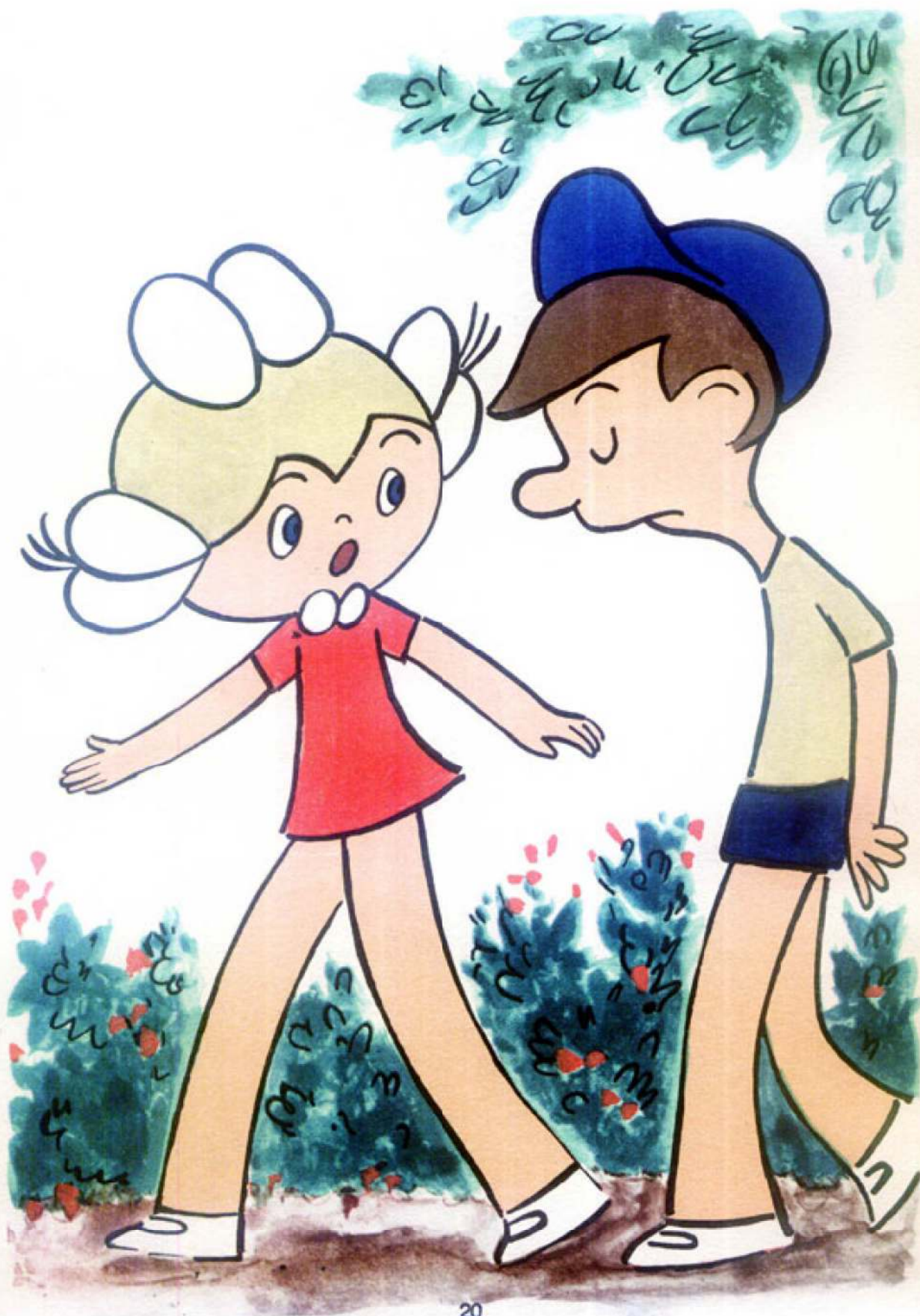
Mai tîrziu, cu bicicleta
Ocolește blocul lor...
Pe-un șotron făcut cu creta
Sare-acum într-un picior.

Și se joacă fata noastră
 Pînă mantia măiastră
 A-nserării cade lin...
 Mihaela-n drum spre casă
 Parc-aude un suspin.
 Obosit cu fața trasă,
 Îl zărește pe Costel:
 — Ce-i cu tine? — Stau nițel!
 M-am jucat ore în șir
 Și acum abia respir...
 — Hai, la cină! E târziu,
 Parcul e de-acum pustiul!
 — Care cină? Nu vezi? Sînt
 De atîta joacă frînt,
 Ca un cățeluș bătut...
 Și-am la lecții de făcut!...
 Tot oftînd adînc, Costel
 Urcă scara-ncetinel.

— Nu mai pot! Se plînge-n șoaptă,
Se așază pe o treaptă.
Să mai urce nu-i în stare
S-a lăsat plumbu-n picioare
Vai! îl simte chiar pe pleoape,
Semn că somnu-i pe aproape
Și nu-l va lăsa, vezi bine,
Lecțiile să-și termine.

Mihaela, după cină,
Ghiozdanul și-a controlat:
Aritmetică, română
Toate-s puse ordonat.
Hainele-s la locul lor
Într-un scrin din dormitor.
Apoi face zîmbitoare
Patul ei pentru culcare.

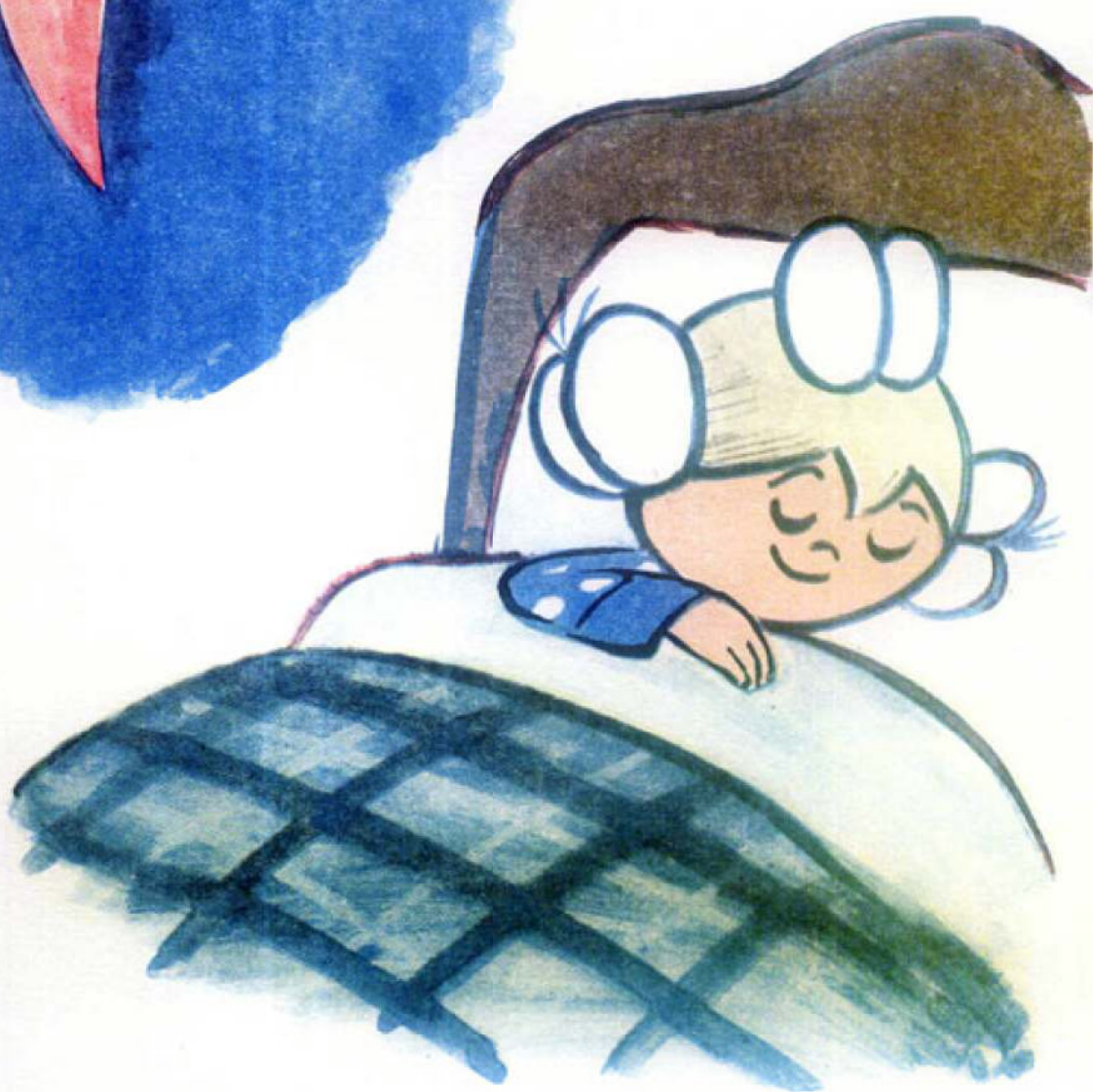
Iat-o, iese din odaie
Pîn-alături, la baie,
Spălînd, ca și dimineața,
Dinții, mîinile și fața:
„Apa și săpunul sînt
Sănătate pe pămînt!”

Ea deschide-apoi vîoaie
Larg, fereastra din odaie
Și privește sus spre lună
Care-i spune: „Noapte bună!”

Mihaela-n patul ei
Doarme dusă și visează,
Luna, numai un crîmpei
A rămas, pe cer, de pază...

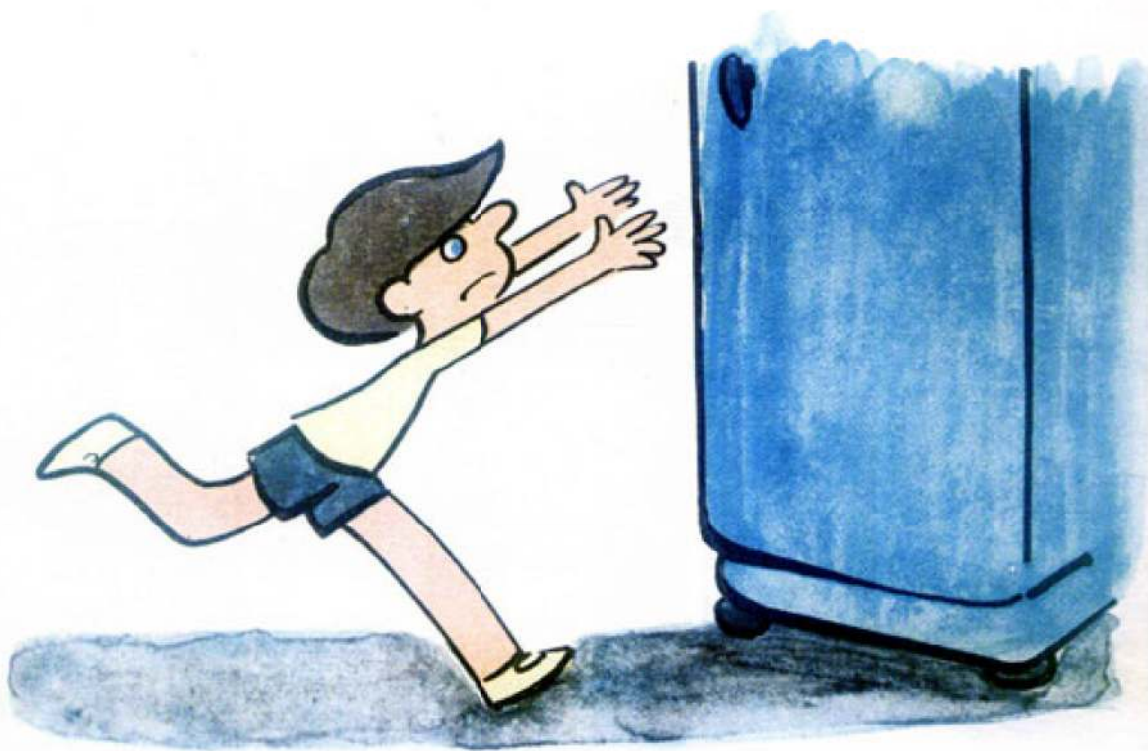

Luna-l vede pe Costel,
Care e ca vai de el:
Masa-i plină: cărți, o minge,
Somnul pare că-l învinge
Dar l-alungă pe moș Ene
Tot frecîndu-se la gene.
Ar fugi în așternut
Dar sînt lecții de făcut,
Și mai e, neapărat,
Poezia de-nvățat.

„Ce te faci acum Costele?
Pleoapele sînt tot mai grele!”
Se gîndește: „Să-i dau zor
Să învăț ce-i mai ușor;
Dar degeaba-mi pun în gînd
Dacă sînt așa flămînd,
Că la prînz n-am stat deloc
Am dat fuga să mă joc”.

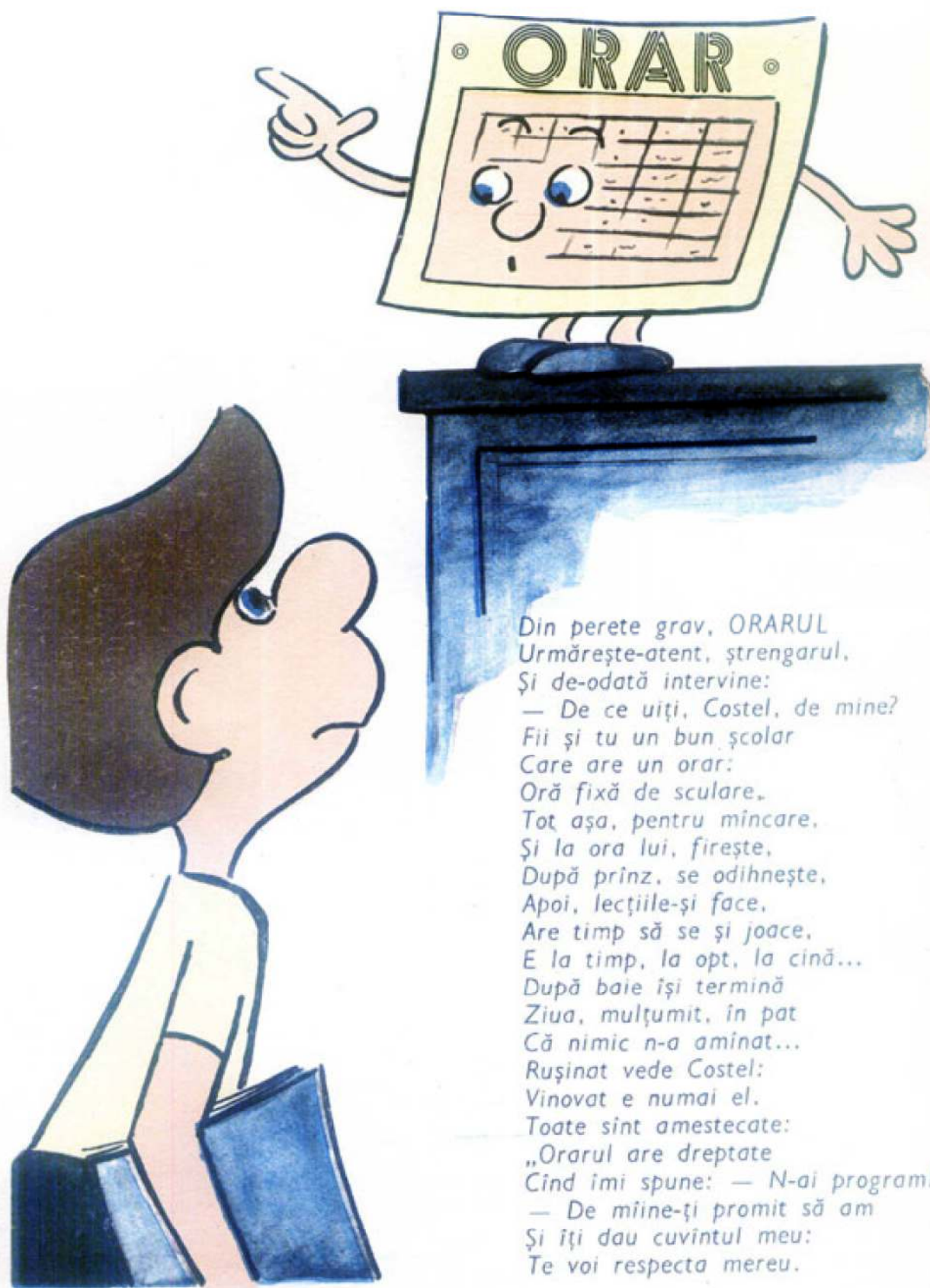

Stă o clipă cam stingher,
Fuge-apoi la frigider,
Toarnă lapte-ntr-un pahar,
la o-nghișitură. Dar
Vede-alături un caiet
Ce-a căzut de pe bufet.

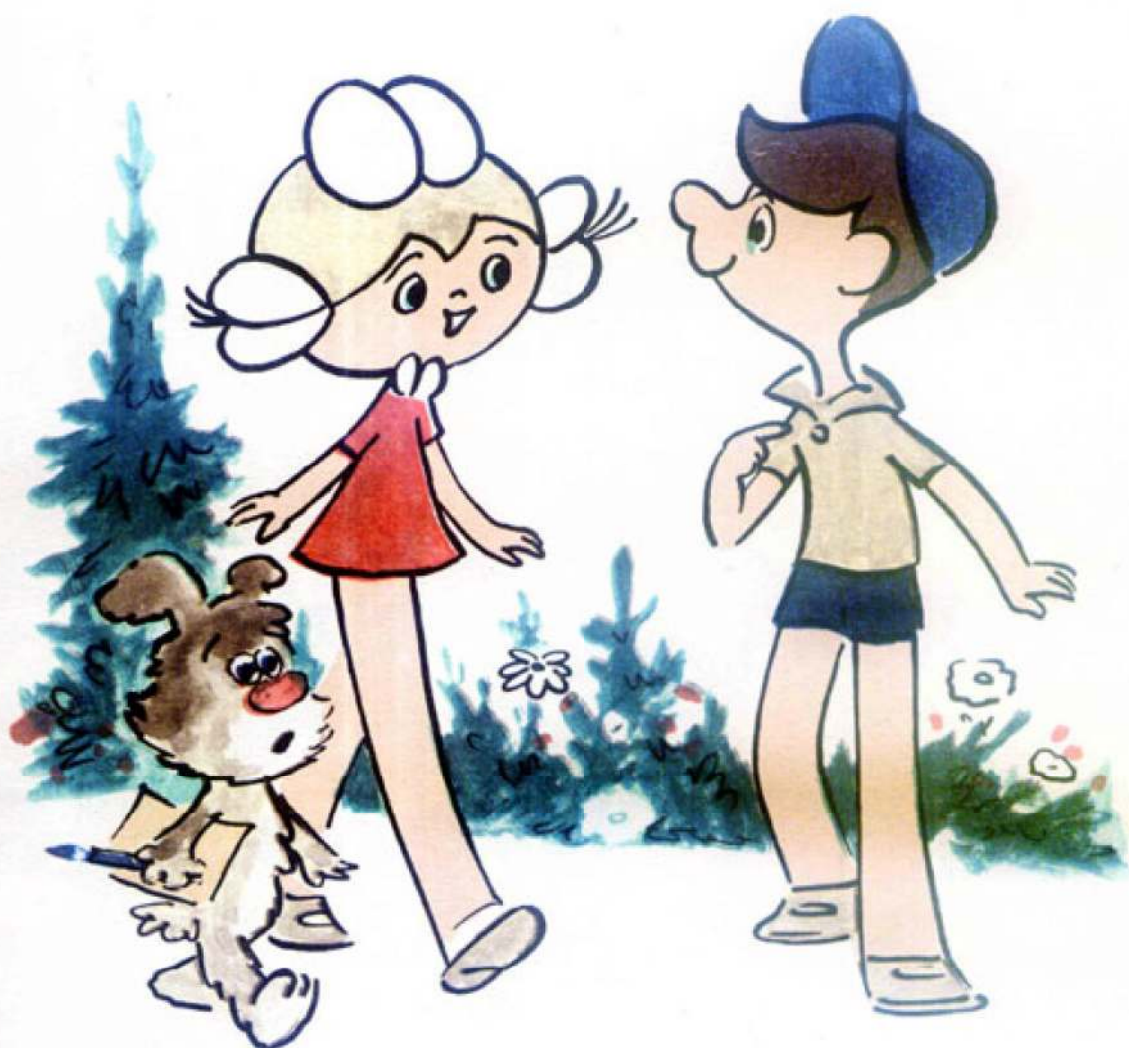

— Aoleu, băiatul geme:
„Am pe cap și trei probleme!”
Vrea acolo, pe covor,
Să le scrie. Nu-i ușor!...
Înmulțind 4 cu 7
A muiat penița-n lapte.
Scrie, totuși, îndirjit
Până vede, cătrănit:
Cu cernelă-așa „bălaie”
Nu rămân urme pe foaie.

Din perete grav, ORARUL
 Urmărește-atent, ștregarul,
 Și de-odată intervine:
 — De ce uiți, Costel, de mine?
 Fii și tu un bun școlar
 Care are un orar:
 Oră fixă de scolare,
 Tot așa, pentru mâncare,
 Și la ora lui, firește,
 După prînz, se odihnește,
 Apoi, lecțiile-și face,
 Are timp să se și joace,
 E la timp, la opt, la cină...
 După baie își termină
 Ziua, mulțumit, în pat
 Că nimic n-a amînat...
 Rușinat vede Costel:
 Vinovat e numai el.
 Toate sînt amestecate:
 „Orarul are dreptate
 Cînd îmi spune: — N-ai program!”
 — De mîine-ți promit să am
 Și îți dau cuvîntul meu:
 Te voi respecta mereu.

După-această întâmplare
Fiind băiatul la plimbare,
Mihaela-i iese-n cale:
— Ce-ai făcut? Notele tale
Toate-s de la 8 în sus;
Bucuroasă sînt nespus!
— Este foarte-adevărat

Că am fost dezordonat,
Dar de cînd mi-am dat cuvîntul
Să respect orarul meu
De atunci legămîntul
Eu mi-l țin chiar dacă-i greu,
Îl respect, neapărat:
Am onoare de bărbat.

Redactor de carte: Dr. V. LISOVSKI
Tehnoredactor: ELENA AFILIPAI

Bun de tipar: 20.X.1981; Formatul: 16/70 x 100; Hirtie:
Offset A 70 x 100/84; Coli de tipar 2.

Tiparul executat la Intreprinderea poligrafică Braşov

